

=Ungdoms nöjen.
1-6. 1797-98= [Del
5] Ungdoms nöjen.
Femte häftet.
Utgifvet...

Rar. 163:2



National Library
of Sweden

0.

Ungdoms
N Ö J E N.

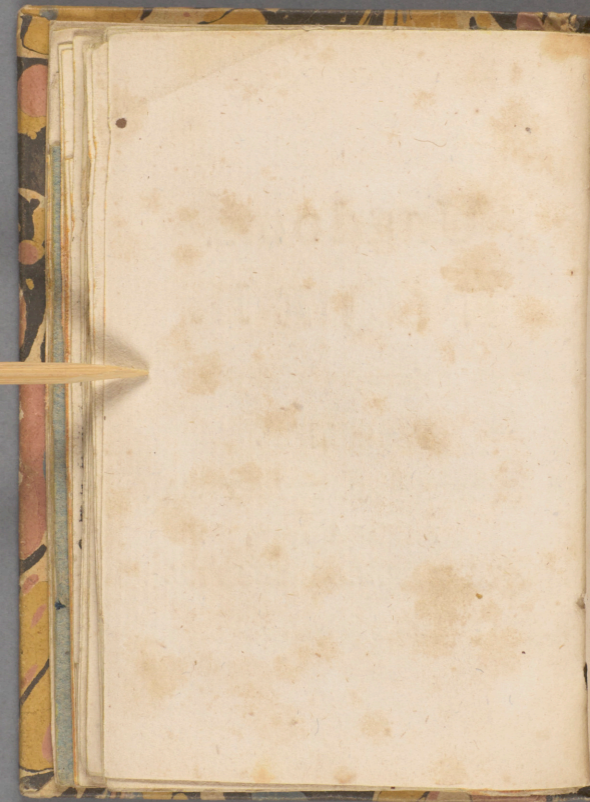


Femte häftet.

UTGIFVET och TRYCKT wid
NYDALA 1797,

af A. J. SPALDENCREUTZ.







FLORIO och **LUCILIE**,
eller
det dygdiga *Enlevementet*.

(*Fortf. ifrån förra häftet.*)

Icke desto mindre segrade
Lucilie öfver hans konstgrip,
och afskiljde sig icke ifrån dyg-
dens väg; hon visade vid detta
tilfälle en storhet i själen, som
förstörde alla denne mäktige
mans förslag, hvars jämna be-
mödande var, at förleda hen-
ne. Öfversten, i förtviflan at

vara föremål för en qvinnas vägrande och föragt, satte icke längre gränser för vreden: han beslöt at hämnna sig, genom at störta den olycklige *Florio*, som han icke hatade, men hvilken han ansåg som enda hindret för upfyllandet af sina brottliga begär. En dag då denne ömme make sökte några växter, hvaraf han ärnade tilreda en decoct för sin kära *Lucilie*, som var opaslig, gick han, utan at veta det, utom gränserne, som voro tillätta för Garnisonen; Öfversten, som ej åstundade mer

än en förevändning, tog tillfället
 i agt af detta skenbara fel, för
 at låta sätta *Fiorio* i fängelse,
 och således skilja honom ifrån
 sin maka; men han bedrog sig
 i sin förmodan: den trogna *Lü-
 cille*, som ej lefde annat än för
 sin man, ville dela hans öde,
 och fintet medel kunde hindra
 henne ifrån at följa honom til
 detta åt brottlingar ärnade hem-
 vist.

Fängelsens ofunda och för-
 skända lust, förorsakade desse
 önnne makar en våldsam feber,
 som hotade dem med en snar
 död.

död. Då de voro på vägen
at duka under för sjukdomens
och sorgens tyngd, skickade
man hemligen til *Lucilie* et
bref ifrån den elake uphofs-
mannen til deras gemensamma
olyckor, hvars väfentliga in-
nehåll var, at " om hon ville
" bifalla, at skiljas ifrån sin
" man, skulle hon på landet
" finna et bekvämt hus til sin
" disposition, hvarest ingen ting
" skulle blifva uragtlätit, som
" kunde bidra at göra hen-
" ne lycklig. "

Så snart hon efter mys-
ken

ken möda ärhällit papper, panna och bläck, skref hon med en darrande hand följande svar:

"Vet, ovärdige människa!

"at om jag skulle vara dömd

"at dö på schavotten, (som

"knappast vore mig smärtsam-

"mare, än de plågor, Du lå-

"ter mig lida i detta säsans

"hemvist,) så skulle det mer

"fägna mig, än den lyckliga-

"ste och mäst lysande lefnad,

"som tilböds mig med förlu-

"sten af min och min makas

"heder. Tro ej, at et oför-

"änderligt mods känslor äro

oför-

“ oförenliga med den förtryckta
“ svaghets: Nej! de äro alltid
“ förenade i min själ, och skola
“ där qvarblifva til min sista
“ andedrägt. Det försvar, som
“ Du tilbjudit mig, nedrige för-
“ förare, är så mycket mer brott-
“ sligt, som mitt upförande al-
“ drig gifvit dig tillfälle at tro
“ mig vara i fländ, at låna örat
“ åt de förslag, som syftade på,
“ at missleda min dygd, och
“ vanhedra min maka. Uphör
“ då, at föröka min olycka ge-
“ nom tilbud, som äro äfven så
“ förhatliga i mina ögon, som
de

"de äro brottliga i himlens.
 "Den tjenst, jag ifynnerhet be-
 "gär af Dig, är at Du aldrig
 "visar Dig för mig: så svag
 "än min hand må vara, så ger
 "förtviflan henne ändå nog styr-
 "ka, för at hämnas på en brott-
 "ling, som oförrättat dygden,
 "och velat förnedra oskulden."

Hvert ord i detta bref blef
 et dolkstick för Öfversten: hans
 hjerta, som ej af naturen var
 grymt, ej känslöst för oskul-
 dens behagligheter, ehuru utur-
 ständ, at sjelft följa kyskhetens
 ängifveller, hans hjerta sönder-
 slets

flöts af samvets-agg; det blef
honom icke möjligt at njuta
någon hvila, förr än han skrif-
vit det andra brefvet til vår
hjeltninna, hvori han tusende gån-
ger ber om förlåtelse, at han
så aldeles glömt sig i hennes
sällskap, och förorsakat henne
så mycken smärta. Han förfä-
krade därjämte, med uttryck af
den lifligaste ånger, at han hit-
tills aldrig känt det köns vär-
dighet, hvars prydnad hon var,
och förklarade, at han hädan-
ester skulle anse det umgänges-
sätt, han i hela sin lefnad
haft

haft med könet, såsom det nu-
drigaste.

Med detta bref åtföljde be-
fallning at befria *Florio*, och
at gifva desse olycklige makar
all hjälp, som deras belägenhet
fordrade. Hans beslut var at o-
fördröjeligen utvärka et Com-
pagnie för den unge mannen,
som han gjort så olycklig. Men
ack! detta förslag blef onyttigt:
sjukdomen, som fortsfor at utöf-
va sitt raseri, bortryckte de
tvänne makarne otta dagar ef-
ter återvinnandet af deras fri-
het, och deras själar hade in-
gen

gen annan tröst, än den, at ve-
ta sig blifva hvarannan följag-
tige, och at deras qvarlevor
uti en enda och samma graf
skulle inneslutas. Begrafningen
skedde i närvaro af et stort an-
tal åskådare, som följde detta
paret med sina tårar och välfig-
neller.



Angelägne omständigheter
för min framtid, hindra mig,
at på någon tid utgifva Uug-
doms Nöjen. Respective Pre-
numeranter torde således urlägg-
ta, at ej Sjette häftet kan ut-
komma, förrän i Sommar. Or-
saken at Femte häftet ej fått
sin lofvade storlek, är min o-
förmodade hastiga Resa åt Up-
sala, men Sjette häftet skall
ersätta det Femtes brist. Ny-
dala den 13 Januarii 1798.

A. J. Spaldencreutz.



Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

